

[Statsministeren.]

lems Stilling og med det Kendskab, han har til, hvordan saadan noget gaar til. Over for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller maa jeg benægte, at Ministeriet har en anden Farve eller paatænker en anden Politik end før. Der er ikke mindste Grundlag for denne Antagelse. Begge disse to Ordførere søger at gøre Fagforeningerne til mislige Organer, den ene uden Udsmykning, den anden med en senere fremsat Erklæring om Kærlighed til Fagforeningerne. Ja, der gik en Fagforeningsmand fra Handelsministeriet, og der kom en anden, der er ingen Systemændring deri, der er intet Modsætningsforhold. Jeg er ogsaa gammel Fagforeningsformand og fremdeles Fagforeningsmedlem; der er vist ingen, der rigtig tænker paa det. Tænk hvilken Ulykke: det er en Fagforeningsmand, der er Statsminister! Jeg var i en Aarrække i Ledelsen for De samvirkende Fagforbund, indtil jeg gik ud deraf, fordi jeg blev Statsminister, altsaa akkurat som det er med Handelsministeren nu, og som det har været med foregaaende Fagforeningsmedlemmer i Ministeriet. Nej, tro endelig ikke, siger jeg til det ærede Medlem Hr. Krag, at Fagforeningernes Mænd er ude for at kapre Ministerier, det er tværtimod omvendt, hvis der er noget om at kapre: fordi det er sagligt rigtigt at faa Fagforeningsmændene med, „kaprer“ man dem.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har læst noget, som ikke er dementeret, angaaende Landstingsmand Charles Petersen. Jeg er sikker paa, at jeg ogsaa har læst noget om det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som det ærede Medlem ikke har dementeret. Men af saadant kan man virkelig ikke slutte noget som helst, og man bør ikke søge at mistænkeliggøre paa saa løst Grundlag, som at noget Vrøvl ikke er blevet dementeret, og det gælder ogsaa det Punkt om Udenrigsministeren, som jeg allerede har omtalt.

Det ærede Medlems Kærlighedserklæring til Fagforeningerne vil enhver Fagforeningsmand tage meget humoristisk. Vi, der har oplevet Det konservative Partis og den konservative Presses Forfølgelse af Fagforeningerne og deres Medlemmer, saa længe Konservatismen havde en Blodsdraabe Magt til at gennemføre denne Forfølgelse, regner ikke med et Skulderklap af en sorgbetyngt Mand, der nu kommer og gerne vil indynde sig paa et vist Sted, og vi har tilmed et Dokument, der aander alt andet end Kærlighed, nemlig det konservative Manifest af 1933. Det ærede Medlem forklarede da ogsaa

sin Kærlighed efter den gamle Recept, at Fagforeningerne er gode, naar de holder sig fri af Politik. Ja, hvorledes man kan gøre Mennesker til upolitiske Nikkedukker, naar de mødes i Fagforeningerne, medens de samme er aktive Socialdemokrater, naar de ellers færdes i Livet, er der aldrig nogen, der har forklaret eller vil kunne forklare. Og hvorfor skulde Arbejdernes Organisationer ikke tage Standpunkt? Andre har jo aldrig generet sig for at gøre det: Mestrenes, de handlendes og andre Organisationer af den Art maatte gerne være politiske, saa længe de, vel at mærke, gik til Højre — nu har jeg en Fornemmelse af, at man ikke er lige saa glad for disse andre Organisationers Standpunkttagen ved Valgene.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gav som sædvanlig Karakter. Jeg skal ganske se bort fra den Karakter, jeg fik. Socialdemokratiets Ordfører betegnes som hoven og storagtig. Ja, jeg havde nu ellers ventet, at det ærede Medlem havde opbrugt Skældsordene i de tre Ugers Valgkamp. Det ærede Medlem er i alt Fald næppe den, der bør betegne andre som storagtige. Vil det ærede Medlem have Udtryk for Høvenhed, Storagtighed og Uforskommethed, skal jeg gerne samle nogle Referater af konservative Taler fra Valgkampen og nogle Opraab fra samme Side; og saa vil det hurtigt vise sig, hvor Udtrykkene passer bedst. Se f. Eks. Opraabet af 5. Oktober fra Det konservative Parti. Jeg skal skaane for Oplæsning, men henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa det, hvis han ikke skulde kende det.

Ja, ud over dette har jeg ikke nogen Trang til at drøfte Valget, det er jo godt forløbet, og nu skulde Arbejdet begynde. I den Henseende er det, som sagt, smaa med Tilsagnene, men det er i og for sig vel heller ikke af nogen større Betydning. Vigtigere er det jo, om Handlingen kommer i de rette Øjeblikke, og derom er der vel ingen Tvivl efter det Valg, vi har haft. Jeg anerkender, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller erkender, at der maa tages Hensyn til de Spørgsmaal, der lige har været hos Vælgerne. Naturligvis venter man ikke — deri har det ærede Medlem ganske Ret —, at Partierne skal skifte Anskuelser, men man venter, at de Sager, der har faaet Understøttelse af et saa stort, forøget Vælgerantal, som Tilfældet er, maa faa Passage gennem Rigsdagen inden for den Tid, der er givet dertil. Det vilde have været naturligt, om det ærede Medlem Hr. Krag havde valgt et lignende sagligt Standpunkt, som altsaa foreløbig er udtrykt af Det konservative Partis Ordfører. Jeg